Rejsebrev fra

PROVENCE - 2012.

Af Jens Rostgaard Gjerløv.

Efter 3 ugers afslapning i Sydspanien med sol og varme fra morgen til aften, er det blevet tid til at sætte kursen mod Provence, hvor vi - traditionen tro - skal besøge Susanne og Per og tilbringe nogle dejlige dage.

Efter at være kommet til Villedieu fra Barcelona og have fået pakket ud, går vi en tur op på torvet for at få os en kold øl. Nu skal vi jo ikke køre bil lige med det samme, så det skal gøre godt med en sval fadøl.
Efter at have siddet deroppe et stykke tid, kommer Jacky´s bror, Bernhard, forbi og vi ender med at få os en lille sludder og et par glas fadøl sammen. Efterhånden er det blevet spisetid, så vi går hjem til Susanne og Per og spiser aftensmad og hygger resten af aftenen.

Som tidligere nævnt, er det en tradition, at vi skal besøge Susanne og Per. De plejer - også traditionen tro - altid at finde på nogle spændende ting vi skal foretage os, når vi kommer på besøg. Det kan være en ny vandrerute de har fundet, det kan være en skolefest vi skal være med til osv. osv., og denne gang er ingen undtagelse.

Denne gang skal vi ud at køre i hestevogn og sådan her er historien:

Vi skal på picnic med Susanne og Per samt et fransk ægtepar, Renée og Jacky. Renée og Jacky har en lille cabanon (læs: lille hytte) som ligger ude i vinmarkerne og det er så meningen, at vi skal køre i hestevogn en times tid, hvorefter vi kører ned til cabanonen, hvor vi skal spise.

Det er vores opgave at købe ind til frokosten, så vi tager ind til Vaison-la-Romaine tirsdag formiddag, for at købe ind på markedet. Det er ellers lidt af et vovestykke. Markedet i Vaison-la-Romaine er formodentlig et af de største på denne her del af egnen, så det er med blandede følelser vi kører derind.

Hvis vi kommer for sent derind, er det nærmest krop umuligt at få en parkeringsplads, så mange biler er der i byen. Det er lige meget hvor vi kommer hen, så er der fyldt op.

Det kan illustreres med en lille historie.

Forretningen LIDL, som jo også kendes herhjemme, ligger faktisk temmelig godt, hvis man vil på marked og de har også meget naturligt en parkeringsplads. Desværre er det blevet sådan de dage hvor der er marked, at dem der kommer for at handle i LIDL ikke kan få en parkeringsplads, fordi de er optaget af markeds- gæster!

Derfor har forretningen nu ansat en mand til at gå rundt på parkeringspladsen de dage hvor der er marked, og tjekke om dem der parkerer deres bil på parkeringspladsen, nu også går ind og handler i butikken - eller går på marked!
Kan han se de skal til at gå på marked, er han fluks efter dem og beder dem om at fjerne deres bil og man er ikke i tvivl om at han mener det.
Det er egentlig meget forståeligt. Hvis man ikke kan komme til at parkere sin bil ved forretningen, kommer der nok ikke så meget handel ud af det.
Nå, vi kan jo af ovenstående, gode grunde ikke parkere ved LIDL, så vi finder et svalt sted under nogle træer, ca. 1 kilometer fra centrum og så spadserer vi ind til byen. Selv her først på formiddagen bager solen allerede ubarmhjertigt ned på os og selv om vi forholdsvis hurtigt kommer ned på markedet, er der ikke en hel masse skygge at hente ved boderne.

Vi mænd havde jo nok håbet på noget der lignede et kommando raid, hvor vi hurtigt kunne få købt ind til den forestående picnic og så ellers komme tilbage til Villedieu i en fart.

Det er desværre ikke sådan damerne anskuer tingene. Nu er de kommet på marked - og når de nu alligevel er her, kan de jo ligeså godt se lidt på diverse beklædningsgenstande! Det kunne jo være der var noget de ikke kunne undvære!

Efter svære tider og lang venten, har damerne endelig fået brugt nogle penge på noget af det de ikke kan undvære. Herefter lykkes det endelig Per og undertegnede, at overtale damerne til at handle maden ind, mens vi så afventer begivenhedernes gang i det nærmeste udskænkningssted. Vi må dog pænt byde på en drink, inden de vil begive sig ud på de sidste indkøb, som jo oprindelig var dem vi er kommet til byen for!

Efter at have nydt et par glas fadøl er damerne kommet retur fra mad indkøbene og vi kan begive os ud af denne heksekedel af et marked. Det er helt utroligt, så mange mennesker der er.
Heldigvis holder bilen et svalt sted, så vi vender næsen mod Villedieu uden at blive stegt. Nu er vi godt forsynet med mad og drikke til i aften. Der er købt speciel spegepølse, speciel steg, caillette (paté), brød, forskellige oste, oliven, m.m. - og så må vi jo ikke glemme vinen. Det bliver et måltid for guder.

I eftermiddag klokken 16:30 skal vi så ned til Renée og Jacky, hvor vi skal være med til at gøre vogn og hest klar til køreturen. Det er ikke bare at spænde hesten for vognen og så køre.

Næh, der er flere ting der skal gøres før vi er klar til dét!

I dagens anledning er vognen klar til at køre, men hesten - som hedder Chaneau og er en rigtig godmodig hest - skal strigles, manken skal ordnes og ikke mindst skal hovene ordnes. Hesten har ikke hestesko på, så hovene skal smøres med et specielt fedtstof, som forhindrer hovene i at revne. Dette er meget vigtigt, for ellers kommer vi måske ikke ret langt. Alle bliver således aktiveret med at ordne hesten og gøre den klar med seletøj og hvad dertil hører. Undertegnede bliver så i dagens anledning udnævn til paparazzi fotograf.

Efter mange og lange forberedelser er vi klar.

Jacky kører vognen op på vejen uden os, fordi der er meget stejlt op til vejen. Det er så meningen, at Per, Helle og undertegnede skal køre med Jacky i hestevognen. Renée, som er alvorligt syg, er for træt til at tage med, så hun vil godt blive hjemme.
Desuden venter hun på, at en datter og svigersøn skal komme hjem på besøg. Datteren er gift med en italiener og bor i Italien, så de kommer i bil fra Milano og hun véd ikke lige hvornår de ankommer.

Efter som der kun er plads til 4 personer i hestevognen, er det aftalt, at Susanne bliver hjemme og først kommer med maden, når vi andre er kommet frem til cabanon´en.

Vi bliver altså et lille, sluttet selskab på kun 5 personer.

Efter at have kørt rundt i vinmarkerne en times tid og hilst på familiemedlemmer - samt flere venner og bekendte til Jacky - er vi fremme ved cabanon´en. I dag bliver den kun brugt til opbevaring af halm til hesten, så vi går i gang med at gøre klar med bord og stole som står ude bag ved og så bliver der ringet efter Susanne - og maden, ikke at forglemme.

Der går ikke lang tid, før Susanne kommer og så bliver der ellers disket op med alverdens lækkerier, til picnic blandt vinmarkerne.

Omkring 5 minutter efter vi er begyndt at spise, ringer Jacky´s telefon. Det er Renée der ringer og meddeler, at hun kommer alligevel ned og spiser sammen med os, og at hun har "noget med".

Efter 3 kvarter kommer en bil kørende og det viser sig, at datteren og svigersønnen (Sévérine og Fabio) er kommet tidligere end forventet, så de kommer alle sammen, foruden et barnebarn (Anáis) og endelig 2 hunde.

Pludselig bliver selskabet næsten fordoblet, så nu bliver der trængsel omkring bordet og så bliver der ellers liv i selskabet.

Et større bord bliver etableret i form af en ladvogn, flere siddepladser i form af en lang lægte som støttes af nogle store sten, osv. osv.
Alle deltager i arbejdet og det varer ikke længe, før alle er bænket og kan tage for sig af retterne.

Vi har gjort et lille vovestykke i form af, at vi har taget et par flasker vin med fra Spanien. De skal nu smages og det er sandelig ikke sådan at komme til franskmænd med spansk vin.
Nu er der yderligere en italiener med i selskabet, så det gør sådan set ikke vovestykket mindre.

Der bliver smagt, der bliver set på etikker, der bliver smagt igen. Endelig bliver der nikket anerkendende, vinen er accepteret, men om det kun var af høflighed, véd vi ikke.

Snart udvikler selskabet sig muntert. Per bliver sendt hjem efter mere vin og der bliver snakket på kryds og tværs.

Fabio kan ikke forstå fransk, så han får oversat til italiensk af sin kone og de ord vi ikke kender på fransk bliver oversat til/fra engelsk, osv. osv.

Det er simpelthen et større snakkeri på kryds og tværs og på diverse sprog. Svært at følge med i, men ganske morsomt.

Efter at have hygget os i et par timer med nogle dejlige mennesker, er klokken blevet 21:30 og det er blevet tid til opbrud. Mens 3 af damerne kører med Jacky hjem til Villedieu i hestevognen, bliver vi andre tilbage og rydder op og sætter på plads, hvorefter vi kører hjem i de 2 biler.

En dejlig dag er forbi. I morgen går turen videre for vores vedkommende. Kursen sættes så småt mod Danmark, hvor vi skal være hjemme sidst på ugen.
Susanne og Per fortsætter deres ophold i Villedieu og Renée og Jacky kan hygge sig med datteren og svigersønnen de kommende dage.

Jens Rostgaard Gjerløv.
Juli 2012.